

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 116.062 van 18 februari 2003
in de zaak A. 71.015/XII-2364.**

In zake : Ghislaine-Camille SCHOOFS,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. Nagels-Coune,
kantoor houdende te Sint-Truiden,
Terbiest 83

tegen :

de STAD SINT-TRUIDEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ghislaine-Camille Schoofs op 16 september 1996 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de ongunstige personeelswaardering van verzoekster uitgaande van het Stadsbestuur Sint-Truiden (eindevaluatie beoordelaar dd. 19.07.96 en bevestigd door het College van Burgemeester en Schepenen)”;

Gezien de memorie van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de beschikking van 14 januari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 november 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. Nagels-Coune, die verschijnt voor verzoekster;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
R. Van Der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster, administratief medewerkster bij de
stad Sint-Truiden, op 19 juli 1996 voor de periode van 1 januari 1996 tot 30 juni
1996 de eindbeoordeling “ongunstig” krijgt; dat zij daar beroep tegen instelt bij het
college van burgemeester en schepenen; dat het college op 23 augustus 1996 beslist
om verzoeksters ongunstige evaluatie te behouden;

Overwegende dat verzoekster als middel onder meer aanvoert dat
er geen functioneringsgesprek zoals bedoeld in artikel 12 van de evaluatiecriteria
heeft plaatsgehad terwijl het een verplicht onderdeel van de evaluatie is, en dat de
evaluatie slechts door één hiërarchische chef is gebeurd en niet door ten minste twee,
ofschoon zij zich niet bevindt in een geval waarin de evaluatie aan slechts één
hiërarchische chef kan worden toevertrouwd;

Overwegende dat verwerende partij in de memorie van antwoord
repliceert dat artikel 12, “naar waar verwezen wordt”, niet voorkomt in de
evaluatiereglementering die de gemeenteraad op 19 december 1994 vaststelde en dat
het feit “dat betrokkene maar door één chef is beoordeeld, ligt aan de omstandigheid
dat de rechtstreekse chef haar eigen broer is”; dat zij concludeert dat de
evaluatieprocedure correct is toegepast;

Overwegende, in verband met de afwezigheid van het
functioneringsgesprek, dat het middel onmiskenbaar refereert aan afdeling 5, tweede
lid, van het besluit betreffende de evaluatie en de evaluatiecriteria dat de
gemeenteraad op 19 december 1994 goedkeurde; dat het daarin heet dat een
functioneringsgesprek met het personeelslid een verplicht onderdeel van de evaluatie
is;

Overwegende dat de verwijzing van verzoekster naar het artikel 12 inderdaad verkeerd is; dat zulks echter niet ter zake doet; dat immers niet alleen de verwerende partij er niet door misleid is kunnen worden, maar bovendien zij die vergissing wezenlijk aan zichzelf te wijten heeft; dat verzoekster te goeder trouw is voortgegaan op het “afschrift van de evaluatiecriteria zoals vastgesteld door de gemeenteraad in vergadering van 19 december 1994” dat zij met brief van 22 december 1995 van de verwerende partij heeft gekregen en dat het besproken voorschrift vermeldt onder afdeling 5, “12.”;

Overwegende dat niet blijkt noch maar beweerd wordt dat er wel een functioneringsgesprek heeft plaatsgehad; dat het besproken middel in zoverre gegrond is;

Overwegende, in verband met het aantal beoordelaars, dat afdeling 3 van het gemeenteraadsbesluit betreffende de evaluatie en de evaluatiecriteria erin voorziet “dat de evaluatie gebeurt door ten minste twee hiërarchische chefs waaronder de rechtstreekse chef van het personeelslid”, met dien verstande dat “[w]aar dit gemotiveerd wordt op basis van de hiërarchische positie van een personeelslid of de beperkte omvang van het personeelsbestand” de evaluatie kan worden toevertrouwd aan één hiërarchische chef;

Overwegende dat verzoekster door slechts één hiërarchische chef is beoordeeld geworden; dat verwerende partij ter rechtvaardiging alleen doet gelden dat verzoeksters rechtstreekse chef haar broer is; dat verwerende partij daarmee niet aannemelijk maakt en verantwoordt in de voorwaarden te verkeren waarin kan worden afgeweken van de door afdeling 3 principieel verplicht gestelde evaluatie “door ten minste twee hiërarchische chefs”; dat het middel ook wat dit onderdeel betreft gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden op 23 augustus 1996 behouden ongunstige evaluatie van Ghislaine-Camille Schoofs over de periode van 1 januari 1996 tot 30 juni 1996 wordt vernietigd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien februari 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.